Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXI. Warszawa, 27 kwietnia 1939 r. Nr 15.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Elektrotechniczno-Kolejowy.

DZIAŁ ELEKTROTECHNICZNO-KOLEJOWY.

82.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1939 r. o premiowaniu pracowników elektrowozowni kolei państwowych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom elektrowozowni kolei państwowych, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premie za osiągnięcie oszczędności na robociźnie przy wykonywaniu robót w elektrowozowniach k. p.

§ 2.

(1) — W premiach, przewidzianych w niniejszych przepisach, uczestniczą: rzemieślnicy, i robotnicy, przodownicy rzemieślników i robotników, starsi elektromonterzy, elektromonterzy, odźwierni, starsi woźni, woźni, zwrotniczowie, przetokowi, starsi magazynierzy i magazynierzy zasobów, starsi magazynowi i magazynowi zasobów, starsi rewidenci i rewidenci, przodownicy straży, starsi strażnicy, strażnicy, pracownicy elektrowozowni za czas pełnienia dyżurów strażackich, konwojenci wagonów, pracownicy biurowi nieuprawnieni do otrzymywania premii ustanowionej dla pracowników administracji elektrowozowni oraz pracownicy, spełniający inne czynności, wyznaczone przez naczelnika elektrowozowni.

(2) — Pracownicy, uczestniczący w premiach, przewidzianych w niniejszych przepisach, nie mogą być jednocześnie uczestnikami innych premii.

§ 3.

(1) — Na wykonanie poszczególnych robót, których czas trwania daje się ustalić, wyznacza się czas określony w terminarzu.

(2) — Na roboty stale wykonywane ustanawia się stały terminarz, natomiast na roboty nie powtarzające się i rzadko wykonywane ustanawia się terminarz w każdym poszczególnym przypadku.

(3) — Terminarze mogą być grupowe, ustalające przeciętne czasy terminarzowe na pewne grupy czynności, albo jednostkowe, posiadające czasy terminarzowe na poszczególne czynności.

(4) — Podstawę premiowania stanowi różnica pomiędzy czasem określonym w terminarzu, a czasem rzeczywiście przepracowanym.

(5) — Premię dla pojedyńczo pracujących pracowników oblicza się na podstawie następującego wzoru:

$P = a\ (kT - t)$, którego symbole oznaczają:

P — zarobioną miesięczną premię, w złotych,
a — stawkę premiową za jedną zaoszczędzoną godzinę, w złotych,
T — sumę czasów, określonych w terminarzu, a wyznaczonych na roboty, wykonane w ciągu miesiąca, w godzinach,
t — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach objętych terminarzem,
k — współczynnik regulujący.

Premie poszczególnych pracowników, pracujących w drużynie, składającej się z pewnej liczby (n) pracowników i jednego przodownika, oblicza się na podstawie następujących wzorów:

a) dla pracowników podług wzoru:

$$P_n = \frac{a_n\,[kT - (\Sigma\, t_n + t_p)]\ t_n}{\Sigma\, t_n + 1{,}2\ t_p}$$

b) dla przodowników podług wzoru:

$$P_p = \frac{1{,}2\ a_p\,[kT - (\Sigma\, t_n + t_p)]\ t_p}{\Sigma\, t_n + 1{,}2\ t_p}$$

których symbole oznaczają:

P_n — zarobioną miesięczną premię kolejnego pracownika drużyny, w złotych,
P_p — zarobioną miesięczną premię przodownika, w złotych,
a_n — stawkę premiową, wyznaczoną dla danego pracownika drużyny za jedną godzinę zaoszczędzoną przez drużynę, w złotych,
a_p — stawkę premiową, wyznaczoną dla przodownika za jedną godzinę zaoszczędzoną przez drużynę, w złotych,
T — sumę czasów, określonych w terminarzu, a wyznaczonych na roboty wykonane przez drużynę w ciągu miesiąca, w godzinach,
$\Sigma\, t_n$ — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych terminarzem, przez wszystkich pracowników drużyny, z wyjątkiem przodownika,
t_p — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przez przodownika, przy robotach, objętych terminarzem,
t_n — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przez kolejnego pracownika drużyny przy robotach, objętych terminarzem,
k — współczynnik regulujący.

§ 4.

Na każdą robotę, daną do wykonania tak pojedyńczo pracującemu pracownikowi, jak i drużynie wydaje się podpolecenie, na którym wpisuje się wyznaczony na wykonanie tej roboty czas, określony w terminarzu oraz numer przydziału pracy, na który dany pracownik pracuje. Po ukończeniu roboty podpolecenie przesyła się do rachuby w celu obliczenia premii.

§ 5.

(1) — Terminarze robót zatwierdza naczelnik elektrowozowni.

(2) — Terminarz poszczególnych robót powinien być tak ustalony, ażeby u przeciętnego pracownika, pracującego według danego terminarza, ilość zaoszczędzonych godzin nie przekraczała 20% godzin rzeczywiście przepracowanych przy wykonywanych robotach.

(3) — Jeżeli rezultaty obliczania premii wykażą, że terminarz nie odpowiada powyższemu warunkowi, naczelnik elektrowozowni zarządza zrewidowanie terminarza i odpowiednią jego zmianę.

Terminarz podlega również rewizji w razie zmiany organizacji pracy lub w razie wprowadzenia ulepszeń technicznych.

Ponadto przy bieżących naprawach i rewizjach taboru elektrycznego, terminarz może być zmieniony na czas częściowego ograniczenia lub wstrzymania bieżących napraw względnie rewizyj taboru elektrycznego wskutek wzmożonego ruchu i przerzutu części pracowników do wykonywania innych czynności, jak również na czas zwiększenia ilości pracowników celem wyrównania zaległych robót przy bieżącej naprawie względnie rewizji, pozostałych wskutek jej ograniczenia.

(4) — Przy naprawach bieżących taboru elektrycznego czas terminarzowy wyznacza się na wszystkie wykonywane naprawy na każde 100 km przebiegu wszystkich przydzielonych lub przydelegowanych do danej elektrowozowni jednostek pociągów elektrycznych i lokomotyw elektrycznych zwanych w dalszym ciągu „taborem elektrycznym".

Dla robót przy rewizjach bieżących taboru elektrycznego terminarze ustala się albo na każdą poszczególną robotę wyznaczoną do wykonania, albo na określoną grupę robót stale wykonywanych przez poszczególne drużyny.

(5) — Do napraw bieżących zaliczone są również naprawy wypadkowe taboru elektrycznego w zakresie wyznaczonym elektrowozowni.

Naprawy wypadkowe mogą być oddzielone od napraw bieżących w oddzielną grupę robót premiowanych w myśl § 6.

(6) — Przebieg taboru elektrycznego przydzielonego lub przydelegowanego do danej elektrowozowni, ustala się według danych sta-

tystycznych obliczonych przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych w Warszawie, przy czym przebieg oblicza się według faktycznie przebytych odległości. Do przebiegu dolicza się również pracę taboru elektrycznego na manewrach według ustalonych norm do przeliczenia tej pracy na przebieg.

(7) — Do obliczania premii za dany miesiąc brane są tylko te przebiegi i roboty, które były wykonane lub zakończone w miesiącu sprawozdawczym.

(8) — Za naprawę bieżącą obcego taboru elektrycznego nie przydzielonego i nie przydelegowanego do danej elektrowozowni, premia pracowników tej elektrowozowni zwiększa się, natomiast za wykonanie naprawy bieżącej w warsztatach pomocniczych obcej elektrowozowni lub w warsztatach głównych elektrotrakcyjnych, premia pracowników elektrowozowni macierzystej zmniejsza się, wobec czego dla określenia wysokości podlegającej wypłacie premii należy premie, obliczone według wzorów podanych w § 3 ust. (5) pomnożyć przez współczynnik wyrównawczy:

$$W = \frac{n + n_1 - n_2}{n}$$

którego symbole oznaczają:

n — ilość wykonanych w danej elektrowozowni napraw bieżących własnego taboru elektrycznego, w ciągu miesiąca,

n_1 — ilość wykonanych w danej elektrowozowni napraw bieżących obcego taboru elektrycznego, w ciągu miesiąca,

n_2 — ilość napraw bieżących taboru elektrycznego danej elektrowozowni wykonanych w innych elektrowozowniach lub w warsztatach głównych elektrotrakcyjnych, w ciągu miesiąca.

(9) — Wykonanie części zapasowych w innych warsztatach naprawczych nie zalicza się do ilości napraw bieżących (n_2), wykonanych w innych jednostkach służbowych.

§ 6.

(1) — W zależności od ilości wykonywanych bieżących napraw lub rewizyj, od stopnia specjalizacji robót oraz od ogólnego poziomu organizacji pracy w danej elektrowozowni, terminarze mogą być mniej lub więcej zróżniczkowane, a premie odpowiednio do ustalonych terminarzy mniej lub więcej zindywidualizowane.

(2) — Przy stosowaniu terminarzy grupowych wszyscy pracownicy, wykonywujący dany rodzaj naprawy lub pewne roboty przy tej naprawie, objęte jedną grupową stawką terminarzową, pracują na jeden wspólny przydział pracy.

(3) — Grupowe stawki terminarzowe mogą być ustanowione dla poszczególnych grup robót przy każdym rodzaju naprawy bieżącej taboru elektrycznego na 100 km przebiegu i dla poszczególnych grup robót przy każdym rodzaju rewizji bieżącej.

(4) — Przy obliczaniu premii dla pracowników pracujących na podstawie grupowych terminarzy, określa się początkowo ogólny czas terminarzowy, wyrobiony przez pracowników, zatrudnionych przy wykonywaniu danej grupy robót i dzieli się proporcjonalnie do rzeczywistego czasu pracy poszczególnych drużyn lub poszczególnych pracowników danej grupy robót, przy czym czas rzeczywistej pracy przodownika przy tym podziale wyrobionego ogólnego czasu terminarzowego zwiększa się o 20%.

Na podstawie określonego w ten sposób czasu terminarzowego przypadającego dla poszczególnej drużyny lub poszczególnego pracownika, premie dla nich oblicza się podług wzorów podanych w § 3 niniejszych przepisów.

§ 7.

(1) — Stawki premiowe za jedną godzinę zaoszczędzoną, wyznaczone dla poszczególnych pracowników, których praca objęta jest terminarzami, mogą się wahać w granicach od 0,10 zł do 0,50 zł.

(2) — Zależnie od przyjętej intensywności premiowania Ministerstwo Komunikacji wyznacza dla wszystkich elektrowozowni wysokość stawek premiowych.

(3) — Stawki premiowe rzemieślników i robotników ustala się w 3 wysokościach:

1) dla pracowników, wykonywujących pojedyńczo lub w drużynach samodzielne prace rzemieślnicze — najwyższą stawkę premiową (stawka a_1),

2) dla pracowników pracujących pojedyńczo lub w drużynach przy niesamodzielnych pracach rzemieślniczych — średnią stawkę premiową (stawka a_2),

3) dla pracowników, pracujących pojedyńczo lub w drużynach przy pracach robotniczych — najniższą stawkę premiową (stawka a_3).

(4) — Każda stawka premiowa (a_1, a_2, a_3) może być podzielona na dwie: wyższą i niższą zależnie od rodzaju wykonywanych prac cięższych lub lżejszych. Ustalenie tych stawek wymaga zgody Ministerstwa Komunikacji.

§ 8.

(1) — Współczynniki regulujące (k) przyjęte we wzorach do obliczania premii § 3 ustala naczelnik elektrowozowni.

(2) — Współczynniki te mogą być różne dla pracowników poszczególnych sekcyj lub dla poszczególnych grup pracowników zależnie od stopnia ścisłości terminarzy i przyjętego dla

pracowników tych sekcyj lub grup procentu zarobku premiowego w stosunku do wysokości wypłacanych uposażeń.

(3) — Współczynniki regulujące (k) powinny być tak obliczone, aby wysokość premii nie przekraczała norm, ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji w myśl § 9 ust. (1).

§ 9.

(1) — Wyrażony w procencie stosunek ogólnej sumy zarobków premiowych, osiągniętych przez wszystkich uczestników premii, do całkowitej sumy wypłaconych im uposażeń, nie powinien przekraczać normy, ustalonej przez Ministerstwo Komunikacji, a zawartej w granicach od 15% do 25%.

W granicach ogólnego procentu zarobków premiowych, określonego przez Ministerstwo Komunikacji, Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie ustala odpowiednie procenty tych zarobków dla poszczególnych elektrowozowni.

(2) — W razie przekroczenia w danym miesiącu normy ustalonej na podstawie ust. (1) niniejszego paragrafu, zarobioną premię za ten miesiąc wypłaca się uprawnionym w całości. Naczelnik elektrowozowni pod osobistą odpowiedzialnością obowiązany jest uregulować premie na następny miesiąc w ten sposób, ażeby nie przekraczała dopuszczalnego procentu.

(3) — Wyrównanie przekroczenia dopuszczalnego procentu ogólnego zarobku premiowego powinno być dokonane przez odpowiednie zmniejszenie współczynnika regulującego (k), jeżeli terminarz odpowiada warunkom wymienionym w § 5 ust. (2), w przeciwnym razie powinna być dokonana odpowiednia zmiana terminarzy lub jednoczesna zmiana terminarzy i współczynników regulujących (k).

(4) — Procent ustalony w myśl ust. (1) niniejszego paragrafu może być przekroczony o 1/5 w tym tylko przypadku, jeżeli to przekroczenie znajdzie odpowiednie uzasadnienie w zwiększonej wydajności pracy i pokrycie w oszczędnościach z wyznaczonych kredytów.

(5) — Wysokość procentu, określonego w ust. (1) niniejszego paragrafu wyznacza się na rok naprzód; procent ten może być jednak zmieniony w okresach kwartalnych zależnie od osiągniętych rezultatów gospodarczych.

§ 10.

(1) — Pracownicy, których praca nie może być objęta terminarzami, lecz którzy mają wpływ na wydajność pracy, niezależnie od tego, czy pracują pojedyńczo czy w drużynach, otrzymują premie obliczone według ustalonego współczynnika, w zależności od przeciętnej miesięcznej premii wszystkich pracowników elektrowozowni, pracujących według terminarzy, lub też pewnej sekcji elektrowozowni, grupy robót, albo pewnej grupy pracowników, o czym decyduje naczelnik elektrowozowni.

Przeciętną premię oblicza się przez podzielenie całkowitej sumy premii otrzymanej przez jeden odpowiedni zespół (wszyscy pracownicy elektrowozowni, sekcja, grupa robót, grupa pracowników) przez ilość pracowników w tym zespole.

(2) — Zarobek premiowy takich pracowników oblicza się z premii przeciętnej proporcjonalnie do współczynników zawartych w granicach od 0.3 do 1.2 i do stosunku między czasem rzeczywiście przepracowanym w miesiącu, a miesięczną normą pracy.

(3) — Wysokość tego współczynnika dla każdego poszczególnego pracownika, wyznacza naczelnik elektrowozowni na podstawie wskazówek dyrekcji. Zasady stosowania współczynników ustala Ministerstwo Komunikacji.

§ 11.

Premie wypłaca się w drugim miesiącu po miesiącu obrachunkowym, z kredytów przeznaczonych elektrowozowni na wykonanie robót premiowanych.

§ 12.

W razie stwierdzenia niedokładnego wykonania przez pracownika roboty, niedbałego wykonywania obowiązków służbowych, albo psucia materiałów, narzędzi lub urządzeń mechanicznych, naczelnik elektrowozowni może pozbawić go częściowo lub całkowicie premii zarobionej w danym miesiącu, niezależnie od odpowiedzialności służbowej pracownika oraz przewidzianego w odnośnych przepisach obowiązku wynagrodzenia szkody.

W tych samych przypadkach może również naczelnik służby elektrotechnicznej zarządzić częściowe lub całkowite pozbawienie premii winnych pracowników.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Nr BEO. I. 5/6/39.

83.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1939 r. o premiowaniu pracowników administracji elektrowozowni kolei państwowych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r, o uposaże-

niu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom administracji elektrowozowni kolei państwowych, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premie za:

1) obniżenie % chorego taboru i polepszenie jakości wykonywanych napraw,
2) podniesienie wydajności i usprawnienia organizacji pracy w warsztatach pomocniczych przy robotach, wymienionych w § 3 niniejszego zarządzenia oraz
3) utrzymanie wydatków na te roboty w granicach wyznaczonych kredytów.

§ 2.

W premiach, określonych w zarządzeniu niniejszym, uczestniczą:

1) naczelnik i zastępca naczelnika elektrowozowni k. p., dyspozytorzy elektrowozowni k. p., kierownik pogotowia taboru elektrycznego, kierownicy robót, pracownicy wyznaczeni przez naczelnika elektrowozowni k. p. do kierowania sekcją ruchu oraz sekcją wyposażenia i utrzymania taboru, warsztatami pomocniczymi i składnicą oraz pracownicy techniczni, zatrudnieni w elektrowozowni i pracownicy biurowi zatrudnieni w biurach elektrowozowni, z wyjątkiem tych pracowników, którzy otrzymują premie dla pracowników elektrowozowni lub dla pracowników elektrotrakcji,
2) pracownicy nie objęci pkt 1), a zastępujący co najmniej przez miesiąc pracowników wymienionych wyżej w pkt 1).

§ 3.

(1) — Premiowane są bez względu na przynależność taboru:

1) rewizja bieżąca lokomotyw elektrycznych i jednostek pociągu elektrycznego,
2) naprawa bieżąca lokomotyw elektrycznych i jednostek pociągu elektrycznego.

(2) — Inne roboty nie są premiowane.

§ 4.

(1) — Dyrekcja okręgowa kolei państwowych na podstawie wyznaczonych przez Ministerstwo Komunikacji programów bieżących napraw i rewizyj i przydzielonych kredytów, ustala na okres kwartalny miesięczne programy bieżących napraw i rewizyj taboru dla poszczególnych elektrowozowni.

(2) — Jednocześnie dyrekcja wyznacza dla poszczególnych elektrowozowni:

1) dla każdego rodzaju rewizji bieżącej taboru (§ 3, pkt 1) przeciętne, a w miarę możności dla poszczególnych serii, stawki kredytowe na jedną rewizję, przeciętny postój w rewizji i ryczałtowe stawki premiowe w złotych,
2) dla napraw bieżących każdego rodzaju taboru (§ 3, pkt. 2) ryczałtowe stawki premiowe, przeciętne miesięczne procentowe normy chorego taboru, ilości wypadków wyłączenia jednostek poszczególnego rodzaju taboru z ruchu wskutek zepsucia się w drodze oraz stawki kredytowe w złotych:
   a) dla napraw bieżących lokomotyw elektrycznych na 100 lokomotywo-kilometrów przebiegu,
   b) dla napraw bieżących jednostek pociągu elektrycznego na 100 jednostko-kilometrów przebiegu.

§ 5.

Stawki kredytowe wyznaczone na jedną rewizję bieżącą poszczególnych rodzajów rewizyj bieżących oraz na ustalone mierniki dla napraw bieżących taboru (§ 4 ust. (2), pkt 2 a) i b) zawierają:

1) koszt materiału,
2) koszt robocizny,
3) koszty socjalne,
4) premię pracowników administracji elektrowozowni,
5) premię innych pracowników elektrowozowni.

§ 6.

Stawki kredytowe, ryczałtowe stawki premiowe, czas postoju taboru rewizji bieżącej, przeciętne miesięczne procentowe normy chorego taboru oraz ilość wypadków wyłączenia jednostek taboru z ruchu wskutek zepsucia się w drodze, wyznacza dyrekcja na podstawie wskazówek Ministerstwa Komunikacji na okres czasu nie mniejszy, niż kwartalny.

§ 7.

(1) — Wysokość premii za rewizje bieżące taboru zależna jest od ilości wykonanych rewizyj, czasu postoju w rewizji i utrzymania wydatków w granicach wyznaczonych kredytów.

(2) — Wysokość premii za naprawy bieżące taboru zależna jest od procentu chorego taboru, ilości wypadków wyłączenia jednostek taboru z ruchu wskutek zepsucia się w drodze i utrzymania wydatków w granicach wyznaczonych kredytów.

pracowników tych sekcyj lub grup procentu zarobku premiowego w stosunku do wysokości wypłacanych uposażeń.

(3) — Współczynniki regulujące (k) powinny być tak obliczone, aby wysokość premii nie przekraczała norm, ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji w myśl § 9 ust. (1).

§ 9.

(1) — Wyrażony w procencie stosunek ogólnej sumy zarobków premiowych, osiągniętych przez wszystkich uczestników premii, do całkowitej sumy wypłaconych im uposażeń, nie powinien przekraczać normy, ustalonej przez Ministerstwo Komunikacji, a zawartej w granicach od 15% do 25%.

W granicach ogólnego procentu zarobków premiowych, określonego przez Ministerstwo Komunikacji, Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie ustala odpowiednie procenty tych zarobków dla poszczególnych elektrowozowni.

(2) — W razie przekroczenia w danym miesiącu normy ustalonej na podstawie ust. (1) niniejszego paragrafu, zarobioną premię za ten miesiąc wypłaca się uprawnionym w całości. Naczelnik elektrowozowni pod osobistą odpowiedzialnością obowiązany jest uregulować premie na następny miesiąc w ten sposób, ażeby nie przekraczała dopuszczalnego procentu.

(3) — Wyrównanie przekroczenia dopuszczalnego procentu ogólnego zarobku premiowego powinno być dokonane przez odpowiednie zmniejszenie współczynnika regulującego (k), jeżeli terminarz odpowiada warunkom wymienionym w § 5 ust. (2), w przeciwnym razie powinna być dokonana odpowiednia zmiana terminarzy lub jednoczesna zmiana terminarzy i współczynników regulujących (k).

(4) — Procent ustalony w myśl ust. (1) niniejszego paragrafu może być przekroczony o 1/5 w tym tylko przypadku, jeżeli to przekroczenie znajdzie odpowiednie uzasadnienie w zwiększonej wydajności pracy i pokrycie w oszczędnościach z wyznaczonych kredytów.

(5) — Wysokość procentu, określonego w ust. (1) niniejszego paragrafu wyznacza się na rok naprzód; procent ten może być jednak zmieniony w okresach kwartalnych zależnie od osiągniętych rezultatów gospodarczych.

§ 10.

(1) — Pracownicy, których praca nie może być objęta terminarzami, lecz którzy mają wpływ na wydajność pracy, niezależnie od tego, czy pracują pojedyńczo czy w drużynach, otrzymują premie obliczone według ustalonego współczynnika, w zależności od przeciętnej miesięcznej premii wszystkich pracowników elektrowozowni, pracujących według terminarzy, lub też pewnej sekcji elektrowozowni, grupy robót, albo pewnej grupy pracowników, o czym decyduje naczelnik elektrowozowni.

Przeciętną premię oblicza się przez podzielenie całkowitej sumy premii otrzymanej przez jeden odpowiedni zespół (wszyscy pracownicy elektrowozowni, sekcja, grupa robót, grupa pracowników) przez ilość pracowników w tym zespole.

(2) — Zarobek premiowy takich pracowników oblicza się z premii przeciętnej proporcjonalnie do współczynników zawartych w granicach od 0.3 do 1.2 i do stosunku między czasem rzeczywiście przepracowanym w miesiącu, a miesięczną normą pracy.

(3) — Wysokość tego współczynnika dla każdego poszczególnego pracownika, wyznacza naczelnik elektrowozowni na podstawie wskazówek dyrekcji. Zasady stosowania współczynników ustala Ministerstwo Komunikacji.

§ 11.

Premie wypłaca się w drugim miesiącu po miesiącu obrachunkowym, z kredytów przeznaczonych elektrowozowni na wykonanie robót premiowanych.

§ 12.

W razie stwierdzenia niedokładnego wykonania przez pracownika roboty, niedbałego wykonywania obowiązków służbowych, albo psucia materiałów, narzędzi lub urządzeń mechanicznych, naczelnik elektrowozowni może pozbawić go częściowo lub całkowicie premii zarobionej w danym miesiącu, niezależnie od odpowiedzialności służbowej pracownika oraz przewidzianego w odnośnych przepisach obowiązku wynagrodzenia szkody.

W tych samych przypadkach może również naczelnik służby elektrotechnicznej zarządzić częściowe lub całkowite pozbawienie premii winnych pracowników.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Nr BEO. I. 5/6/39.

83.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1939 r. o premiowaniu pracowników administracji elektrowozowni kolei państwowych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposaże-

niu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom administracji elektrowozowni kolei państwowych, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premie za:

1) obniżenie % chorego taboru i polepszenie jakości wykonywanych napraw,
2) podniesienie wydajności i usprawnienia organizacji pracy w warsztatach pomocniczych przy robotach, wymienionych w § 3 niniejszego zarządzenia oraz
3) utrzymanie wydatków na te roboty w granicach wyznaczonych kredytów.

§ 2.

W premiach, określonych w zarządzeniu niniejszym, uczestniczą:

1) naczelnik i zastępca naczelnika elektrowozowni k. p., dyspozytorzy elektrowozowni k. p., kierownik pogotowia taboru elektrycznego, kierownicy robót, pracownicy wyznaczeni przez naczelnika elektrowozowni k. p. do kierowania sekcją ruchu oraz sekcją wyposażenia i utrzymania taboru, warsztatami pomocniczymi i składnicą oraz pracownicy techniczni, zatrudnieni w elektrowozowni i pracownicy biurowi zatrudnieni w biurach elektrowozowni, z wyjątkiem tych pracowników, którzy otrzymują premie dla pracowników elektrowozowni lub dla pracowników elektrotrakcji,
2) pracownicy nie objęci pkt 1), a zastępujący co najmniej przez miesiąc pracowników wymienionych wyżej w pkt 1).

§ 3.

(1) — Premiowane są bez względu na przynależność taboru:

1) rewizja bieżąca lokomotyw elektrycznych i jednostek pociągu elektrycznego,
2) naprawa bieżąca lokomotyw elektrycznych i jednostek pociągu elektrycznego.

(2) — Inne roboty nie są premiowane.

§ 4.

(1) — Dyrekcja okręgowa kolei państwowych na podstawie wyznaczonych przez Ministerstwo Komunikacji programów bieżących napraw i rewizyj i przydzielonych kredytów, ustala na okres kwartalny miesięczne programy bieżących napraw i rewizyj taboru dla poszczególnych elektrowozowni.

(2) — Jednocześnie dyrekcja wyznacza dla poszczególnych elektrowozowni:

1) dla każdego rodzaju rewizji bieżącej taboru (§ 3, pkt 1) przeciętne, a w miarę możności dla poszczególnych serii, stawki kredytowe na jedną rewizję, przeciętny postój w rewizji i ryczałtowe stawki premiowe w złotych,
2) dla napraw bieżących każdego rodzaju taboru (§ 3, pkt. 2) ryczałtowe stawki premiowe, przeciętne miesięczne procentowe normy chorego taboru, ilości wypadków wyłączenia jednostek poszczególnego rodzaju taboru z ruchu wskutek zepsucia się w drodze oraz stawki kredytowe w złotych:
   a) dla napraw bieżących lokomotyw elektrycznych na 100 lokomotywokilometrów przebiegu,
   b) dla napraw bieżących jednostek pociągu elektrycznego na 100 jednostko-kilometrów przebiegu.

§ 5.

Stawki kredytowe wyznaczone na jedną rewizję bieżącą poszczególnych rodzajów rewizyj bieżących oraz na ustalone mierniki dla napraw bieżących taboru (§ 4 ust. (2), pkt 2 a) i b) zawierają:

1) koszt materiału,
2) koszt robocizny,
3) koszty socjalne,
4) premię pracowników administracji elektrowozowni,
5) premię innych pracowników elektrowozowni.

§ 6.

Stawki kredytowe, ryczałtowe stawki premiowe, czas postoju taboru rewizji bieżącej, przeciętne miesięczne procentowe normy chorego taboru oraz ilość wypadków wyłączenia jednostek taboru z ruchu wskutek zepsucia się w drodze, wyznacza dyrekcja na podstawie wskazówek Ministerstwa Komunikacji na okres czasu nie mniejszy, niż kwartalny.

§ 7.

(1) — Wysokość premii za rewizje bieżące taboru zależna jest od ilości wykonanych rewizyj, czasu postoju w rewizji i utrzymania wydatków w granicach wyznaczonych kredytów.

(2) — Wysokość premii za naprawy bieżące taboru zależna jest od procentu chorego taboru, ilości wypadków wyłączenia jednostek taboru z ruchu wskutek zepsucia się w drodze i utrzymania wydatków w granicach wyznaczonych kredytów.

(3) — Przy rewizjach bieżących, premiowaniu podlegają jednostki taboru, które w miesiącu sprawozdawczym były w rewizji.

(4) — Do określenia wydatków na rewizję bieżącą taboru elektrycznego oraz na naprawę bieżącą taboru, które wyszły w danym miesiącu, były w rewizji lub naprawie, przyjmuje się rzeczywiste wydatki w danym miesiącu na te prace.

§ 8.

Przebiegi taboru elektrycznego, przydzielonego lub przydelegowanego do danej elektrowozowni, ustala się według danych statystycznych obliczonych przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych w Warszawie, przy czym przebieg oblicza się według faktycznie przebytych odległości.

Do przebiegu dolicza się również praca na manewrach, według ustalonych norm do przeliczenia tej pracy na przebieg.

§ 9.

(1) — Premia dla administracji elektrowozowni składa się z premii za rewizje bieżące (P_o) i za naprawy bieżące taboru (P_b), ($P = P_o + P_b$)

(2) — Poszczególne premie za każdy miesiąc sprawozdawczy oblicza się podług następujących wzorów:

1) premię za naprawę przy rewizji bieżącej taboru podług wzoru:

$$P_o = \sum \frac{A_n\ n_n}{2\ N_n} + \frac{A_n\ S_n}{2} \pm \frac{KA_n\ r_n}{100}$$

którego symbole oznaczają:

P_o — sumę premii za poszczególne rodzaje rewizyj wymienionych w § 3, pkt 1) — w złotych,

A_n — ryczałtowe miesieczne stawki premiowe, wyznaczone dla poszczególnych rodzajów rewizyj — w złotych,

n_n — ilości wykonanych w miesiącu sprawozdawczym poszczególnych rewizyj taboru,

N_n — ilość wyznaczonych na miesiąc sprawozdawczy poszczególnych rewizyj taboru,

S_n — współczynnik, równający się $\frac{D_n}{d_n}$ przy $D_n \geqslant d_n$, zaś przy $D_n < d_n$ równy $\frac{4\ D_n}{d_n} - 3$,

przy czym d_n — oznacza osiągnięty w miesiacu sprawozdawczym przeciętny postój w rewizji dla poszczególnych rodzajów rewizyj — w godzinach.

D_n — wyznaczony przeciętny postój w rewizji dla danego rodzaju rewizyj — w godzinach,

r_n — procent (w jednostkach) przekroczenia lub zaoszczędzenia w miesiącu sprawozdawczym wyznaczonych kredytów dla danego rodzaju rewizyj,

K — współczynnik, równający się 5 przy przekroczeniach wyznaczonych kredytów zaś równy 1 przy uzyskanych oszczędnościach z kredytów.

Przy oszczędnościach we wzorze do obliczenia premii ma zastosowanie znak + (plus), przy przekroczeniach znak — (minus).

2) Premie za naprawy bieżące taboru — podług wzoru:

$$P_b = \sum \left[\frac{B_n\ T_n}{2} + \frac{B_n}{2} \left(1 + \frac{M_n - m_n}{CM_n} \right) - \frac{+ KB_n\ q_n}{100} \right].$$

którego symbole oznaczają:

P_b — sumę premii za naprawy bieżące poszczególnych rodzajów taboru, wymienione w § 3, pkt 2) — w złotych,

B_n — ryczałtowe miesięczne stawki premiowe, wyznaczone dla napraw bieżących poszczególnych rodzajów taboru w złotych,

T_n — współczynnik równający się $\frac{L_n}{l_n}$ przy $L_n \geqslant l_n$, zaś przy $L_n < l_n$ równający się $\frac{6\ L_n}{l_n} - 5$

L_n — oznacza wyznaczoną przeciętną normę w % chorego taboru dla poszczególnych jego rodzajów,

l_n — osiągnięty w miesiącu sprawozdawczym przeciętny procent chorego taboru poszczególnych jego rodzajów,

m_n — ilość wypadków wycofania z ruchu wskutek zepsucia się w drodze poszczególnych rodzajów jednostek taboru,

M_n — ilość ustalonych przez dyrekcję wypadków wyłączenia z ruchu wskutek zepsucia się w drodze poszczególnych rodzajów jednostek taboru,

C — współczynnik, wyznaczony przez dyrekcję podług wskazówek Ministerstwa Komunikacji,

q_n — procent (w jednostkach) przekroczenia lub oszczędności w miesiącu sprawozdawczym, wyznaczonych kredytów,

K — współczynnik, równający się 5 przy przekroczeniach wyznaczonych kredytów, zaś równy 1 przy uzyskanych oszczędnościach kredytów.

Przy oszczędnościach ma zastosowanie we wzorze do obliczenia premii znak + (plus), przy przekroczeniach, znak — (minus).

§ 10.

(1) — Premię za rewizję bieżącą taboru oblicza się podług wzoru ustalonego w § 9, ust. 2), pkt 1), a za naprawy bieżące podług wzoru

ustalonego w § 9, ust. (2), pkt (2), osobno dla każdej elektrowozowni i dla każdego rodzaju bieżących rewizyj i napraw.

(2) — W przypadku niewykonania przez poszczególne elektrowozownie pewnych rodzajów rewizyj bieżących i napraw bieżących, premia dla nich za te prace odpada.

(3) — Jeżeli niektóre z obliczonych premij dla poszczególnych rodzajów bieżących rewizyj i napraw będą ujemne, to premii za nie nie wypłaca się.

(4) — Ujemne premie nie podlegają potrąceniu z dodatnich premii za inne rodzaje rewizyj lub napraw, jak również nie podlegają potrąceniu w następnym miesiącu z dodatnich premii za te same rodzaje rewizyj lub napraw.

§ 11.

Czas postoju jednostki taboru w rewizji bieżącej liczy się w godzinach od chwili oddania jej do rewizji do chwili odbioru przez wyznaczonego odbiorcę.

§ 12.

Premie administracji elektrowozowni wypłaca się z odpowiednich kredytów na utrzymanie taboru, nie później, aniżeli w drugim miesiącu po miesiącu sprawozdawczym.

§ 13.

(1) — Poszczególne premie obliczone podług postanowień § 10 niniejszego zarządzenia sumuje się razem. Ogólną kwotę premii dzieli się w pewnym stosunku procentowym na dwie części, z których jedną przeznacza się dla pracowników administracji technicznej oraz dla pracowników technicznych, zatrudnionych w elektrowozowni, a drugą — dla pracowników biurowych, zatrudnionych w biurach elektrowozowni. Procentowy stosunek podziału ogólnej kwoty zarobionej premii pomiędzy pracowników technicznych i biurowych ustala Dyrekcja na podstawie wskazówek podanych przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) — Premię przypadającą łącznie dla pracowników administracji technicznej oraz dla pracowników technicznych zatrudnionych w elektrowozowni dzieli się pomiędzy nich według specjalnego klucza ustalonego przez dyrekcję na podstawie wskazówek Ministerstwa Komunikacji. Klucz ten określa granice udziałów przypadających poszczególnym pracownikom zależnie od wykonywanych przez nich czynności.

(3) — Naczelnikom elektrowozowni pozostawia się prawo regulowania premii w granicach ustalonych kluczem, według indywidualnych zasług poszczególnych pracowników.

(4) — Pomiędzy pracowników biurowych dzieli premię naczelnik elektrowozowni według klucza ustalonego przez dyrekcję na podstawie wskazówek Ministerstwa Komunikacji.

§ 14.

Pracownikom, pobierającym dodatek funkcyjny, zmniejsza się premię o kwotę równą połowie dodatku funkcyjnego, należnego za dany miesiąc, najwyżej jednak o połowę premii.

§ 15.

(1) —Pracownicy, którzy z powodu choroby lub urlopu płatnego oraz z powodu delegacji nie pełnią swych obowiązków w elektrowozowni przez czas dłuższy niż dwa miesiące, przestają uczestniczyć w premii po upływie tego okresu.

(2) — W innych przypadkach niepełnienia służby przy premiowanych robotach, pracownik traci prawo do premii od dnia zaprzestania pełnienia tej służby.

§ 16.

Jeżeli uczestnik premii z jakichkolwiek powodów nie bierze udziału w premii i na jego miejsce nie jest wyznaczony zastępca, to przypadającą mu premię włącza się do ogólnej sumy premii i dzieli się pomiędzy pozostałych uczestników.

§ 17.

W razie stwierdzenia niedbałego wykonywania przez poszczególnych pracowników uczestniczących w premii obowiązków służbowych, powodujących zmniejszenie wydajności warsztatów pomocniczych elektrowozowni, pogorszenie organizacji pracy, zwiększenie procentu chorego taboru, wyłączenie taboru z ruchu wskutek zepsucia się w drodze lub powiększenia kosztów naprawy — winni mogą być częściowo lub całkowicie na okres jednego miesiąca pozbawieni premii.

Zastępcę naczelnika elektrowozowni może pozbawić premii naczelnik służby elektrotechnicznej na wniosek naczelnika elektrowozowni, pozostałych zaś pracowników — naczelnik elektrowozowni.

§ 18.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Nr BEO I. 5/6/39.

84.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1939 r. o premiowaniu pracowników elektrotrakcji w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom elektrotrakcji, zatrudnionym w elektrowozowniach, elektrotrakcyjnej podstacji kierowniczej, podstacjach elektrotrakcyjnych, rozdzielniach wysokiego napięcia i odcinkach silnoprądowych k. p., wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premie za osiągnięcie oszczędności w zużyciu energii elektrycznej dla celów trakcyjnych.

§ 2.

(1) — W premiach przewidzianych w niniejszym zarządzeniu uczestniczą: instruktorzy, maszyniści, pomocnicy maszynistów, wszyscy pracownicy elektrotrakcyjnej podstacji kierowniczej oraz podległych jej podstacyj elektrotrakcyjnych, rozdzielni wysokiego napięcia, zawiadowcy odcinków silnoprądowych i pracownicy odcinków silnoprądowych, którzy przyczyniają się pośrednio do oszczędności w zużyciu energii elektrycznej, a których za zgodą Ministerstwa Komunikacji wyznaczy naczelnik służby elektrotechnicznej.

(2) — Pracownicy uczestniczący w premii niniejszej nie mogą uczestniczyć w innych premiach.

§ 3.

Premia należy się za oszczędność na zużyciu energii elektrycznej dla celów trakcyjnych (napędu, ogrzewania, oświetlania taboru elektrycznego i potrzeb własnych podstacji) w stosunku do wyznaczonych norm tego zużycia.

§ 4.

(1) — Sumę premii należnej za dany miesiąc oblicza się według następującego wzoru:

$$S = s\left(\frac{P_1 a_1 + P_2 a_2}{1000} - A\right),$$

którego symbole oznaczają:

S — sumę premii należnej za dany miesiąc — w złotych,

s — stawkę premii za 1 zaoszczędzoną kilowatogodzinę — w złotych,

P_1 — przebieg jednostek pociągu elektrycznego w danym miesiącu — w tonokilometrach,

P_2 — przebieg lokomotyw elektrycznych w danym miesiącu w tonokilometrach,

a_1 — normę zużycia energii elektrycznej przez jednostkę pociągu elektrycznego na jeden tonokilometr — w watogodzinach,

a_2 — normę zużycia energii elektrycznej przez lokomotywę elektryczną na jeden tonokilometr — w watogodzinach,

A — energię elektryczną zużytą w ciągu miesiąca dla celów trakcyjnych, w kilowatogodzinach.

(2) — Przebiegi w kilometrach i w tonokilometrach dla jednostek pociągu elektrycznego i lokomotyw elektrycznych oblicza się według danych statystycznych obliczonych przez odnośne biura statystyczne. Do przebiegów dolicza się również pracę na manewrach według ustalonych norm do przeliczenia tej pracy na przebieg.

(3) — Stawkę premii za każdą zaoszczędzoną kilowatogodzinę ustala Ministerstwo Komunikacji; nie może ona jednak przekraczać połowy opłaty zasadniczej uiszczanej przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“ za jedną kilowatogodzinę energii elektrycznej dla zelektryfikowanego węzła kol. warszawskiego.

(4) — Ministerstwo Komunikacji wyznacza na poszczególne pory roku wysokość norm zużycia energii elektrycznej na jeden tonokilometr (a^1 i a^2) biorąc pod uwagę stan wyzyskania zainstalowanych urządzeń elektrotrakcyjnych i taboru elektrycznego, porę roku i inne czynniki wpływające na wielkość zużycia energii elektrycznej.

(5) — W razie długotrwałych zakłóceń w ruchu pociągów elektrycznych, zwiększonej ilości zwolnień i postojów na szlaku, normy a^1 i a^2 mogą być zmienione przez Ministerstwo Komunikacji na czas trwania nienormalnych warunków pracy taboru elektrycznego, przy czym zmieniona stawka obowiązuje od dnia jej wprowadzenia.

§ 5.

(1) — Premie wypłaca się w miesiącu następnym po miesiącu sprawozdawczym z kredytów na zakup energii elektrycznej dla celów elektrotrakcyjnych.

(2) — Ogólną sumę premii, obliczonej na podstawie wzoru z § 4 dzieli naczelnik służby elektrotechnicznej między elektrowozownie i pozostałych pracowników wymienionych w § 2 według stałego stosunku procentowego, który ustala Ministerstwo Komunikacji.

(3) — Pracownikom nienależącym do elektrowozowni wypłaca premie wydział elektrotechniczny.

(4) — Część sumy premiowej, przypadającej do podziału pomiędzy elektrowozownie rozdziela pomiędzy nie naczelnik służby elektrotechnicznej proporcjonalnie do wykonanych przez nie w danym miesiącu tonokilometrów.

§ 6.

(1) — Ogólną sumę premii, przypadającą do podziału w elektrowozowni rozdziela naczelnik elektrowozowni na poszczególne grupy pracowników, proporcjonalnie do ilości punktów premiowych, ustalonych dla poszczególnych funkcyj pracowników przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) — 1) Przypadającą na daną grupę pracowników premię oblicza się według wzoru:

$$S_i = S \frac{k_i p_i}{\Sigma k_p}, \text{ gdzie}$$

S — całkowita suma premii, przypadająca do podziału między wszystkich uprawnionych pracowników elektrowozowni — w złotych,

S_i — poszukiwana suma premii należnej łącznie wszystkim pracownikom danej grupy — w złotych,

k_i — normalna ilość punktów premiowych przypadających w udziale jednemu pracownikowi danej grupy, ustalona na podstawie ust. (1), bez względu na możliwe obniżenie lub podwyższenie ilości punktów w myśl §§ 8 i 9,

P_i — ilość pracowników danej grupy,

Σk_p — suma iloczynów otrzymanych z pomnożenia ilości normalnych punktów każdej grupy przez liczbę wszystkich pracowników tej grupy,

2) Pomiędzy instruktorów rozdziela się premię proporcjonalnie do ilości godzin pracy w miesiącu i ilości punktów premiowych, przypadających w tym miesiącu poszczególnemu instruktorowi według wzoru:

$$P_i = P \frac{k_i n_i}{\Sigma k_n}, \text{ gdzie}$$

P — suma premiowa przypadająca wszystkim instruktorom, obliczona według wzoru z pkt 1, w złotych,

P_i — poszukiwana premia danego instruktora — w złotych,

k_i — ilość punktów premiowych przypadających w udziale danemu instruktorowi,

n_i — ilość godzin pracy tego instruktora w ciągu miesiąca obrachunkowego,

Σk_n — suma iloczynów otrzymanych z pomnożenia ilości punktów premiowych każdego instruktora przez liczbę godzin jego pracy w ciągu miesiąca, w godzinach.

3) Pomiędzy maszynistów (pomocników maszynistów) dzieli się premię proporcjonalnie do ilości punktów premiowych, przypadających w tym miesiącu poszczególnemu maszyniście (pomocnikowi maszynisty) i ilości tonokilometrów wykonanych w tym miesiącu przez poszczególnego maszynistę (pomocnika maszynisty) według wzoru:

$$P_m = P \frac{k_m t_m}{\Sigma k_t}, \text{ gdzie}$$

P — suma premiowa, przypadająca wszystkim maszynistom (pomocnikom maszynistów), obliczona według wzoru z pkt 1) — w złotych,

P_m — Poszukiwa premia danego maszynisty (pomocnika maszynisty) — w złotych,

k_m — ilość punktów premiowych, przypadających w udziale danemu maszyniście (pomocnikowi maszynisty),

t_m — ilość tonokilometrów wykonanych przez danego maszynistę (pomocnika maszynisty) w ciągu miesiąca, obrachunkowego,

Σk_t — suma iloczynów, otrzymanych z pomnożenia ilości punktów premiowych każdego maszynisty (pomocnika maszynisty) przez ilość tonokilometrów wykonanych przez niego w ciągu miesiąca obrachunkowego — w tonokilometrach.

4) Premię maszynisty otrzymuje tylko ten pracownik, który na ogólną ilość wykonanych przez siebie w ciągu miesiąca tonokilometrów conajmniej połowę z tej ilości wykonał pełniąc czynności maszynisty. W przeciwnym razie pracownik otrzymuje premię pomocnika maszynisty.

§ 7.

(1) — Pracownicy elektrotrakcyjnej podstacji kierowniczej i podstacyj elektrotrakcyjnych, rozdzielni wysokiego napięcia i odcinków silnoprądowych, wymienieni w § 2 niniejszego zarządzenia, niezależnie od tego, czy pracują pojedyńczo czy w drużynach, otrzymują premie, obliczone według ustalonego współczynnika w zależności od przeciętnej miesięcznej premii wszystkich pracowników elektrotrakcji, biorących udział w premiach niniejszych. Premię przeciętną oblicza się przez podzielenie całkowitej sumy premii przypadającej do podziału między pracowników elektrotrakcji, przez ilość tych pracowników.

(2) Zarobek premiowy pracowników wymienionych w ust. (1) oblicza się z premii przeciętnej proporcjonalnie do przyznanych współczynników i do stosunku między czasem rzeczywiście przepracowanym w danym miesiącu, a miesięczną normą pracy,

Dla zawiadowcy podstacji kierowniczej, zawiadowców odcinków silno-prądowych, pomocników zawiadowców i innych pracowników

administracji technicznej współczynniki zawarte są w granicach od 0,8 do 3. Dla wszystkich innych pracowników współczynniki te zawarte są w granicach od 0,3 do 1,2.

(3) — Wysokość tego współczynnika dla każdego poszczególnego pracownika wyznacza naczelnik służby elektrotechnicznej według wskazówek Ministerstwa Komunikacji.

§ 8.

Naczelnik elektrowozowni może podwyższyć każdemu pracownikowi elektrowozowni, zaś naczelnik służby elektrotechnicznej innym pracownikom elektrotrakcji, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, w zależności od ich kwalifikacyj, pilności i jakości wykonywanej pracy, ilość punktów premiowych, względnie wysokość współczynnika na dany miesiąc o tyle by zwiększyć o 10% otrzymywaną przez danego pracownika premię w granicach ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 9.

(1) — W razie stwierdzenia niedokładnego wykonywania przez pracownika roboty, niedbałego wykonywania obowiązków, psucia materiałów, narzędzi i urządzeń, niezależnie od odpowiedzialności służbowej i materialnej, naczelnik elektrowozowni może pozbawić winnych pracowników elektrowozowni, zaś naczelnik służby elektrotechnicznej innych pracowników elektrotrakcji, częściowo lub całkowicie premii zarobionej przez nich w danym miesiącu.

(2) — Instruktor sprawdza raz na miesiąc dla każdego maszynisty, w myśl wskazówek udzielonych przez naczelnika elektrowozowni, przynajmniej dwie taśmy odpowiadające dwum pełnym służbom danego maszynisty, na zasadzie których ocenia sposób jazdy maszynisty, jak np. ilość wypadków uszkodzeń spowodowanych niewłaściwą obsługą, ilość rozruchów, szybkości maksymalne itp. Na podstawie badania tych taśm składa odpowiedni wniosek naczelnikowi elektrowozowni. Na podstawie wniosku instruktora naczelnik elektrowozowni przyznaje maszyniście (pomocnikowi maszynisty) odpowiednią ilość punktów premiowych na dany miesiąc.

(3) — W razie stwierdzenia niewłaściwej obsługi taboru, powodującej jego uszkodzenia, niewłaściwego sposobu jazdy, jak zbyt długich okresów jazdy pod prądem, niewłaściwych rozruchów lub przekroczenia szybkości maksymalnych, naczelnik elektrowozowni ma prawo obniżyć ilość punktów premiowych lub pozbawić całkowicie premii.

(4) — W razie stwierdzenia opóźnienia pociągu od 5 do 10 minut z powodu złego działania urządzeń trakcyjnych taboru elektrycznego z winy maszynisty, traci on w danym miesiącu jeden z zasadniczych punktów premiowych za każde opóźnienie; za opóźnienie ponad 10 minut — traci dwa punkty premiowe.

(5) — W wypadku powtarzania się uszkodzeń taboru elektrycznego z powodu niewłaściwej obsługi przez maszynistów, naczelnik elektrowozowni może pozbawić instruktorów częściowo lub całkowicie premii zarobionej przez nich w danym miesiącu.

§ 10.

(1) Wyrażony w procencie stosunek ogólnej sumy zarobków premiowych osiągniętych oddzielnie przez wszystkich pracowników poszczególnych elektrowozowni i oddzielnie przez wszystkich innych pracowników elektrotrakcji, biorących udział w premiach niniejszych do całkowitej sumy wypłaconych im uposażeń nie powinien przekraczać normy ustalonej przez Ministerstwo, a zawartej w granicach od 15 do 25%.

(2) W razie przekroczenia w danym miesiącu normy ustalonej na podstawie ust. (1), zarobioną premię za ten miesiąc wypłaca się uprawnionym w całości. Naczelnik służby elektrotechnicznej i naczelnicy elektrowozowni pod osobistą odpowiedzialnością obowiązani są uregulować premię na następny miesiąc w ten sposób, ażeby nie przekraczała dopuszczalnego procentu.

(3) Procent ustalony w myśl ust. (1) może być przekroczony o 1/5 w tym tylko przypadku, jeśli to przekroczenie znajdzie odpowiednie uzasadnienie i pokrycie w oszczędnościach z wyznaczonych kredytów.

(4) Wysokość procentu określonego w ust. (1) wyznacza się na okres roczny, a conajmniej kwartalny.

§ 11.

Premii ujemnych w jednym miesiącu nie potrąca się z premii dodatnich w miesiącu następnym.

§ 12.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój nr 27, tel. 552.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO nr 30658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaciwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa nr 106767. 27.IV.39. 8550.